

GŁOS NARODU

Wychodzi 2 razy dziennie.

WYDANIE PORANNE.

Listy pieniężne, przekazy na prenumeratę i inseraty nadsyłać należy franco do Administracji „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwie niemieckim. Reklamacje nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rekopisów redakcyja nie zwraca.

ADRES RED.: Ul. św. Tomasza L. 35. Adr. telegr.: „Głos Narodu” Kraków. Telefon redakcyjny Nr 190. — Telefon administracji i drukarni Nr. 3344.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor. za odnośnienie do domu dopłaca się 60 hal. miesięcznie.

Na prowincyi miesięcznie 2 kor. 70 h. kwartalnie 8 kor. W państwie niemieckim kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwartalnie 12 kor. Zmiana adresu 40 hal.

Cena numeru pojedynczego 6 halerczy.

OGŁOSZENIA (inseraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu”, ulica św. Tomasza L. 35. — Od miejsca za wiersz drobniem pismem (petit) 20 halerczy, skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 80 hal. Nadesłane po 60 hal. od wiersza. — Nekrologi i t. d. 80 hal. od wiersza. — Załączniki do „Głosu Narodu” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamieszkałych, po 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokolowski (Pasaż Hausmana), w Wiedniu Haasenstein i Vogler, M. Dukos, H. Schalek, E. Braun, R. Mosse, H. Friedl, A. Joessel w Antwerpii Jonas et Cie, Annoncen-Expedition „Propaganda”, Györi i Nagy, w Berlinie F. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, Eduard Braun, w Paryżu, F. Jones et Cie, A. Lorette, Jules Fortin et Cie, de Raczkowski.

Cofanie się Rosyan w Galicyi.

Wiedeń, 19 stycznia.

Urzędowo ogłaszają dnia 18 stycznia w południe: Na północ od Wisły nie było szczególniejszych wypadków. Na wyżynach, na wschód od Zakliczyna, nasza artylerja zmusiła Rosyan swoim skoncentrowanym ogniem do opuszczenia kilku przednich linii rowów strzeleckich. Ruch odwrotowy przeniósł się u nieprzyjaciela także na inne części frontu tak, że w końcu nieprzyjaciel opróżnił swoje przednie pozycje w obrębie 6 kilometrów. W naszym bardzo skutecznym ogniu artylerji i karabinów maszynowych cofnął się nieprzyjaciel w nieporządku na najbliższe wyżyny, przyczem wiele broni i amunicji pozostawił w swoich dawnych pozycjach. Na innej części frontu w Galicyi zachodniej tylko walka działowa. W Karpatach tylko nieznaczne potyczki patroli. Zastępca szefa sztabu generalnego von Hoefler, marszałek polny porucznik.

Porażka Rosyan pod Radzanowem.

Berlin, 19 stycznia.

Wielka główna kwatery 18 stycznia ogłasza: W Prusiech Wschodnich sytuacja niezmienną. W Polsce północnej Rosyane starali się posunąć naprzód w odcinku Wkra, koło Radzanowa, zostali jednak odparci. W Polsce na zachód od Wisły nie wydarzyło się nic ważniejszego. Naczelne kierownictwo armii.

Przyp. Red. Osada Radzanów leży w gubernii plockiej, w powiecie mławskim nad rzeką Wkrą (Działdówka). Rosyane posunęli się przed kilku tygodniami w tej okolicy poprzez Mławę aż za granicę Prus Książęcych, zostali jednak wyparci na południe. Obecnie dowiadujemy się, że zatrzymali się i ufortyfikowali nad rzeczką Działdówką w oddaleniu około 30 km. od granicy pruskiej. Odcinek Działdówki jest niezwykle trudnym do operacji z powodu bagien i trzęsawisk. Z nastaniem mrozów walki mogą tu przybrać wielkie znaczenie. Gdyby bowiem Niemcy posunęli się silnie na południe, to za-

groziłoby Warszawie od północy i zmusiliby armię rosyjską do opuszczenia lewego brzegu Wisły w Warszawie. Co prawda, oprócz armii rosyjskiej nad Działdówką bronią jeszcze Warszawę od północy ufortyfikowana Narew z fortecami Modlinem, Sierockiem i Pułtuskiem. Z atakiem niemieckim na linię Narwi i Warszawę od północy liczyli się w ostatnich dniach wojskowi krytycy w pismach zagranicznych. Dalsze wypadki wyjaśnią czy mamy tam do czynienia z poważną akcją czy tylko z drobnym epizodem.

Walki we Flandryi, Francyi i Alzacyi.

Berlin, 19 stycznia.

Wielka główna kwatery 18 stycznia ogłasza: W okolicy Nieuport tylko walka artylerji. Ruchów nieprzyjacielskich atakujących w ostatnich dniach nie zauważono. Na wybrzeże, morze wyrzucito w kilku miejscach miny angielskie. Koło La Boiselle, na północny wschód od Albert, wojska nasze w ataku na bagnety wyrzuciły Francuzów, którzy w probostwie i folwarku na północny zachód stamtąd usadowili się. Wojska nasze wzięły prztyem do niewoli 3 oficerów i 100 ludzi. W Lesie Argońskim zdobyto kilkanaście rowów francuskich, a ich załogi prawie zupełnie zniszczone. Atak francuski na nasze stanowiska, na północny zachód od Pont a Mousson, posunął się na wzgórze odległe o 2 kilometry od Vilcey, aż do naszego stanowiska. Walka jeszcze trwa. W Wogezach i Alzacyi północnej panuje silna zamieć śnieżna i mgła, które utrudniają operacje. Naczelne kierownictwo armii.

7 lutym dniem modlitwy o pokój.

Rzym, 19 stycznia.

(T. B.) „Osservatore Romano” donosi: Papież zarządził, aby w pewnych dniach odprawiano specjalne modły na intencję pokoju. We wszystkich kościołach metropolitalnych katedrach i kościołach parafialnych Europy mają być te modły odprawiane dnia 7 lutego, zaś w innych częściach świata dnia 31 marca. „Osservatore Romano” ogłasza tekst tej modlitwy.

za te życzenia i powiedział w nim między innymi: Wierząc niezachwianie w sprawiedliwość naszej sprawy i w świetną przyszłość narodu bułgarskiego, chcemy także ten nowy rok powitać silną nadzieją, że nasze wspólne dążności będą spełnione.

Wojna w koloniach.

Berlin, 19 stycznia.

(T. B.) Biuro Wolffa donosi: Według urzędowego doniesienia gubernatora niemieckiej Afryki południowej, zostało w dniu 21 października otwarte niebronione miasto Swakopmund, ostrzelwane przez Anglików.

Berlin, 19 stycznia.

(T. B.) Sekretarz stanu dla kolonii Solf otrzymał od cesarza Wilhelma telegram z życzeniami i uznaniem dla załogi z Tonga w Afryce wschodniej z powodu zwycięstwa odniesionego nad przeważającą liczbę Anglików.

18-letni książę Oldenburski — na froncie.

Oldenburg. (T. B.) Wielki książę Oldenburski liczący 18 lat wyruszył na teren wojenny.

Niezadowolone w Transwalu.

Haga. (T. B.) „Nieuwe Courant” powtarza za pewnym pismem angielskim wiadomość z Transwalu, z której wynika, że panuje tam wielkie niezadowolenie z rządów Bothy. Opinia publiczna żąda jego ustąpienia i rozpisania nowych wyborów. Uważają tam za nielojalność to, że rząd angielski żąda od Birów wkroczenia do południowej Afryki niemieckiej.

Socjalistyczna konferencja pokojowa.

Kopenhaga. (T. B.) Wczoraj otwarto tu międzynarodową socjalno-demokratyczną konferencję pokojową. Oprócz przedstawicieli z Danii, przybyli także przedstawiciele z Norwegii i Holandii. Powołał konferencję przewodniczący duńskiej partji socjalno-demokratycznej Stauning.

Włoskie dementi.

Rzym. (Tel. pryw.) „Agencia Stefani” donosi: Rozpowszechniono wiadomość, że wkrótce w kilku miastach szkoły mają być zamknięte, by je zamienić na koszary dla wojsk powołanych pod broń. Wiadomość ta jest pozbawiona jakiegokolwiek podstawy.

Grecy w Albanii.

Londyn. (Tel. pryw.) „Times” donosi z Rzymu: Włoski poseł w Durazzo baron Aliotti przybył do Rzymu i poinformował barona Sonnino o położeniu w Albanii. Grecki poseł skorzystał z tej sposobności, aby mówić również z baronem Sonnino i urzędowo oświadczyć, że obecność greckiego krążownika „Helle” pod Durazzo, co nie uważano za pożądaną, odpowiada prośbie greckiego poselstwa, aby chronić poddanych greckich. Krążownik opuści Durazzo, jak tylko lepiej wyjaśni się sytuacja. — Będzie się trzymał zdala od wszelkiej operacji wojennej i zakładać tylko grecką kolonię, gdy zajdzie taka potrzeba. Trzy wyjaśnienia greckie przyjął rząd włoski do wiadomości, jako zadowalające.

Konfiskata ruchomości b. niemieckiego attache w Paryżu.

Paryż. (T. B.) „Temps” donosi, że ruchomości byłego niemieckiego attache wojskowego podpułkownika Winterfelda zostały skonfiskowane.

Caillaux w Argentynie.

Buenos Aires. (T. B.) Na cześć Caillauxa odbył się tu bankiet, na który przybyli także poseł francuski i argentyński minister skarbu. — Caillaux i jego małżonka przyjęci zostali przez prezydenta republiki.

Londyn. (T. B.) „Morning Post” donosi z Waszyngtonu, że utworzył się tam syndykat w celu wykupna wielu okrętów towarzystwa Hamburg-Ameryka oraz jednego okrętu austriackiego. Ostateczne zawarcie układu zależy jednak od losu okrętu „Daacya”.

Havre. (T. B.) Rząd francuski zarządził, aby zbiegłym belgijskim mającym książeczki kas oszczędności belgijskich wypłać francuskie zakłady pocztowe kwoty wpłacone na owe książeczki.

Trzęsienie ziemi we Włoszech.

Rzym, 19 stycznia.

(T. B.) „Idea Nazionale” donosi, iż komisja techniczna stwierdziła, że piąty blok kolumny Marka Aureliusza na Piazza Colonna przesunął się o 9 cm, co jednakże nie wpłynęło to na równowagę pomnika.

Rzym, 19 stycznia.

(T. B.) „Tribuna” donosi z Solmony: W miejscowości Castro Nuovo, która została zupełnie zniszczona, trzęsienie ziemi wypadło właśnie na chwilę, kiedy książę biskobez odprawiał Mszę. Z 60 ludzi obecnych w kościele 50 znajduje się pod gruzami kościoła.

Rzym, 19 stycznia.

(T. B.) „Osservatore Romano” donosi, że Papież postąpił biskupom dycezyj dotkniętym trzęsieniem ziemi znacznie sumy na wsparcie. Do Rzymu przybyło dotychczas około 4.500 zbiegów z okolic dotkniętych katastrofą, wśród nich 2 tysiące rannych.

Rzym, 19 stycznia.

(T. B.) Król ponownie odjechał do miejscowości nawiedzonych klęską trzęsienia ziemi. — Królowa wysłała pociąg z odzieżą, żywnością i lekarstwami. Również rozdano wsparcia z polecenia królowej. Do ekspedycy ratunkowej przyłączyło się wielu członków Izby deputowanych.

Ambasador amerykański udał się osobiście na miejsce katastrofy, celem rozdzielenia za pomog.

Arcyksiążę Fryderyk w Krakowie.

Kraków, 19 stycznia.

Kraków gościł wczoraj w swych murach Dostojnego Gościa - Arcyksięcia Fryderyka, dobrze nam znaną osobistość z czasów stałego tutaj pobytu, a teraz męża historii, w którego rękach spoczywa los obecnych wypadków i tysięcy naszych synów i braci, podlegających rozkazom jego marszałkowskiej łaski. Naczelnym wódz naszych wojsk zawitał do krakowskiej twierdzy, niosąc nam otuchę i nadzieję szybkiego zwycięstwa jego armij.

Arcyksiążę przybył specjalnym pociągiem od strony Wiednia o godz. 6 min. 52 rano na tutejszy dworzec. Tutaj oczekiwali Dostojnego Gościa reprezentanci tutejszej wojskowości, władz politycznych i autonomicznych, mianowicie Komendant twierdzy krakowskiej Ekske, generał Kuk w otoczeniu delegatów tutejszego sztabu z pułk. Hallerem na czele oraz licznych oficerów wyższych stopni, dalej obecni byli: delegat Namiestnictwa Dr Fedorowicz, prezydent miasta Dr Leo, prezydent sądu krajowego karnego Seidel, obecny kierownik policji nadradca Dr Broszkiewicz, wojskowa komenda krakowskiego dworca w całości i in.

Po przybyciu pociągu na peron Arcyksiążę wysiadł z wagonu I klasy, którym przyjechał, a oczekująca go deputacyja została Mu tutaj przedstawiona i po wymianie powitań udano się do przybranej zieleni dworskiej poczekalni. Tutaj zjadł Arcyksiążę śniadanie, poczem koło godz. 8 w samochodzie udał się wraz z tutejszym sztabem i świtą na pozycje wojenne.

Wieczorem po godzinie 5-tej powrócił Arcyksiążę ze swego objazdu do miasta i udał się do tutejszego kasyna wojskowego, gdzie odbyło się uroczyste przyjęcie i wieczerza, która trwała do godz. 9 wieczór.

Po wieczerzy udał się Dostojny Gość z powrotem na dworzec kolejowy i żegnany przez oficjalne reprezentacje, odjechał o godz. 10.45

Arcyksiążę przybył do Krakowa z małą tylko świtą, którą tworzyli adjutanci i eskorta pociągu. — Domy ulic, któremi przejeżdżał przez miasto Arcyksiążę, przybrano flagami, a wieczorem iluminowano okna, pięknie bardzo oświetliło miasto, Rondel, Bramę Floryańską i pomnik Grunwaldzki.

Kawalkata samochołów, towarzyszących Dostojnemu Gościowi, zgromadziła na ulicach tłumy publiczności.

Nastrój w Polsce.

„Frankfurter Ztg” donosi: Wedle dobrze poinformowanej gazety „Nieuwe Rotterdamse Courant”, wychodzącej w Warszawie tajna niecenzurowana gazeta „Głos wolny”, organ polskiego ruchu niepodległościowego. Gazetka powstaje przeciw polskiej Radzie Narodowej, popierającej proklamację wielkiego księcia Mikołaja, w której Polaków się zachęca do połączenia się (pod rządami rosyjskim). „Głos wolny” pisze: „Polityczna niezawisłość nie jest wynikiem połączenia kraju zamieszkałego przez ten naród ze zdobycwami, lecz przeciwnie, praca złączenia musi rozpocząć od urzędzenia niezawisłego narodowego jądra”. — Następnie „Młodzi polska pamiętaj, że czeka was zaszczyt noszenia polskiego mundurku, że przeto jest świętym obowiązkiem tych wszystkich, którzy mają być wcieleni do wojska rosyjskiego, udawać się pod opiekę polskich Legionów, a gdyby to nie było możliwym ukryć się i wdrować od wsi do wsi, od miasta do miasta. Ci zaś, którzy są zmuszeni służyć w rosyjskim wojsku, powinni tam robić propagandę między żołnierzami - Polakami. Wyłumaczyć im, że Polska potrzebuje ich życia, dawać się brać do niewoli i t. p. Rząd rosyjski musi widzieć w żołnierzach Polakach, służących w armii rosyjskiej swych śmiertelnych wrogów, którzy zwrócą karabin na rosyjskiego zdobywcę”.

Tego samego dnia, którego opublikowano proklamację Rady Narodowej, pokazała się też przeciwna proklamacyja tajnego polskiego stowarzyszenia na korzyść niepodległego państwa polskiego.

Gazetka „Na naszej ziemi”, tajny organ polskiego stronnictwa ludowego pisze o złączeniu krajów polskich z Rosją następująco: Jak to połączenie miało być odbyć, to już Rosyanie wyraźnie pokazali sposób w jaki Galicję przyłączyli do Rosji. We Lwowie niema już więcej żadnej polskiej szkoły, żadnego sejmku polskiego, żadnego polskiego uniwersytetu. Wskutek tego połączenia zginął ostatni kraj polski, w którym swobodnie można było oddychać. To połączenie wygląda tak, jak gdyby ślepego i kulawego jeszcze i mowy pozbawiono”.

Wynagrodzenia za świadczenia i szkody wojenne.

Z Magistratu krakowskiego otrzymaliśmy komunikat następujący:

W ostatnich czasach z wielu stron napływały do Magistratu podania o odszkodowanie z powodu szkód, wynikłych przez kwatunek lub przemarsz wojska, podania te jednak na ogół nie były w ten sposób udokumentowane, aby roszerzenia, w nich zawarte, mogły być przedkładane do likwidacyi władzom wojskowym. Wobec tego Magistrat dla ujednostajnienia sposobu wnoszenia tych zażaleń i umożliwienia obywatelom dochodzenia słusznych pretensyj, jak również dla zapobieżenia nadużyciom, jakiego się mogły wkraść, wydał zarządzenie następujące:

Strony interesowane mają zgłoszenia szkód, spowodowanych przez kwatunek lub przemarsz wojska, wnieść ustnie do Komisaryatów obwodowych, które zgłoszenia te spiszą na specjalnych formularzach i wypełnią we wszystkich rubrykach.

Ponieważ tylko te arkusze zgłoszeń będą do likwidacyi przedkładane, muszą one być w ten sposób ułożone, aby same przez się niejako stanowiły już dowód. Dlatego też będzie obowiązkiem pp. komisarzy starać się o zgromadzenie i uwidocznienie wszelkich środków dowodowych, przyczem co do każdej szkody należy wykazać także dwóch wiarygodnych i nieposzlakowanych świadków, którzy w dotyczącej rubryce formularza szkodę podpisem stwierdzą, a w razie potrzeby będą musieli swoje zeznania nawet zaprzysiądź. Na to pp. komisarze stron i świadkom zwrócić uwagę.

Zgłoszone szkody będą pp. komisarzy badali tak co do ich prawdziwości, jakoteż rozmiar i potwierdzenia swym podpisem i pieczęcią. Ponieważ ta okoliczność, że szkoda została stwierdzoną przez zaprzysiężony organ urzędowy, będzie w największej liczbie wypadków najdogodniejszym środkiem dowodowym dla władz przynajmiej odszkodowawczych, zwrócić pp. komisarzy specjalną uwagę i potwierdzać będą tylko te fakta i szkody, które ponad wszelką wątpliwość zostały stwierdzone.

Blankiety ze zgłoszeniami szkód będą pp. komisarzy obwodowi przedkładali wydziałowi wojskowemu Magistratu przez dziennik podawczy. Komisaryaty obwodowe przyjmują te zgłoszenia od godz. 10—11 przedpołudniem (z wyjątkiem niedziel i świąt).

Według ustawy o świadczeniach wojennych z 26 grudnia 1912, L. 236 Dz. u. p., wojskowość ma wynagrodzenia za świadczenia wojenne, oraz odszkodowanie za poniesioną szkodę, o ile możności płacić zaraz w gotówce. O ile-by nie można było zaraz uiścić zapłaty, wojskowość ma pisemnie poświadczyc spełnienie świadczenia wojennego.

Po myśli tego postanowienia ustawowego rekwizycje wszelkie, jak pobór zboża, słomy, siano itd., mają się przeto odbywać tylko pod kierownictwem oficera i z reguły za pośrednictwem Magistratu, który rozciąga ciężar rekwizycji na pojedynczych członków gminy i zawiadania ich o tem za pośrednictwem swego organu, a tylko w nagłych wypadkach zwraca się oficer, przeprowadzający rekwizycje, wprost do osób, obowiązanych do świadczeń wojennych.

O ileby oficer przy odbiorze rekwizycyji nie zapłacił należności gotówką, obowiązany jest wydać stronie pokwitowanie na odebrane przedmioty. W tym celu strony powinny dopilnować, aby im poświadczona wystawiono i dołączyć je do powyższych zgłoszeń w komisaryatach obwodowych.

Magistrat otrzymane zgłoszenie prześle właściwej komendzie wojskowej, której rzeczą będzie następnie na podstawie wyniku własnego dochodzenia stronie należność zapłacić.

Dopiero, gdyby się okazało, że stronie nie zapłacono wynagrodzenia za świadczenia wojenne lub odszkodowania za wyrządzoną szkodę, albo gdyby strona nie zgadzała się na przyznane wynagrodzenie lub odszkodowanie — przystępuje stronie prawo wniesienia swojej pretensyi do Komisji szacunkowej powiatowej dla miasta Krakowa ustanowionej, złożonej pod przewodnictwem Prezydenta miasta, z reprezentantów władz cywilnych i wojskowych, która przeprowadzi dochodzenie i wynik przedłoży w drodze Namiestnictwa Komisji ministeryjalnej do ostatecznej decyzji.

Nadesłane.

LEON MAZURKIEWICZ, Reg. 29, Feldart. 3 Bat., Kraków Festungsspital Nr 2, obiekt 9, prosi rodziców swoich Karola i Helenę o adres.

GRZEGORZ CZUCHRAJ, frajter przy Landsturmie, Eisenbahnsich, poszukuje swojej żony Anny Czuchrajowej, która wraz z całą rodziną wyjechała z Mościsk jeszcze w dniu 14 września 1914 r. w okolicy Żmigrodu obok Jasta i prosi o podanie miejsca swego pobytu do Redakcyi czasopisma „Głos Narodu” w Krakowie z prośbą o ogłoszenie.

„GŁOS NARODU“

Na prowincyi nabywać można w następujących miejscowościach

Bautsch (Morawy) — Czermin Bruno.
 Biata — Fr. Schmalholz.
 Bogumin-Dworzec — K. Schmelzer.
 Czarny Dunajec — H. Walicka.
 Cieszyn ul. Stefani — Księgarnia „Stella“.
 „ ul. Jahna „Dom Narodowy“ — K. Kotasówna.
 Dzierżycie-Dworzec — Kar. Schmelzer.
 Dzierżycie Sp. spożyw. — Gaj J.
 Freudenthal (Śląsk austr.) — Thiel J. M.
 Fr. dek — Oreł Fr. i Synowie.
 In. duk Erlerstr. 3. — F. Kaltschmid.
 J. d. ów — Białoński J.
 K. rya gł. trafika — Banaś.
 Koz. — T. Byrski.
 Krzeszowice — Kółko roln. St. Polaczek.
 Kęty — A. Bier.
 „ — Maks Pipersberg.
 Maków — E. Glatman.
 Miłowka — Franciszek Knopp.
 Mi. Boleslav (Czechy) — Nesnera Pavel.
 Mor. Ostrawa — Pospisil, księg. lud.
 „ — Adolf Perout.
 Mszana Dolna — J. Witkowska.
 Nowa Góra p. Krzeszowice — Teodor Lason.
 Nowy Targ — H. Teichner.
 „ — B. Massatsch.

Opawa Johannsgasse 2. — Anna Brzeska.
 Orłowa Śląsk austr. — J. Nowak.
 Oświęcim — Księg. kolejowa.
 Pribor — Busek Z. drive Alois Busek.
 Priwoz k. Mor. Ostrawy — K. Müller.
 „ „ „ „ — J. Kociel.
 „ „ „ „ — K. Schmelzer.
 Rabka — L. W. Moskalski.
 Skawina — Zapałowicz J., portyer kolej.
 Skoczów Śl. austr. — Józef Kobiela.
 Sucha — Księgarnia kolejowa.
 „ — Edward Krupka.
 „ — Ignacy Porzycki.
 Szczakowa — Folga J.
 Szczawnica — S. Semmel.
 Wadowice — Księg. Fr. Foltina.
 Wiedeń II. dworz. kol. półn. — K. Schmelzer.
 Wieliczka — Rusecki.
 „ — Mandziejowa N.
 Zakopane — Księg. kolejowa.
 „ — Fr. Głuszek.
 „ — Księg. L. Zwolińskiego.
 „ — „ Podhalańska.
 „ — P. Petecki.
 Żywiec — Księg. P. Bielewicz.

Wiadomości o zaginionych.

Ogłoszenia o zaginionych umieszczamy w tym dziale za opłatą 1 K. za jeden raz. Należytość należy nadesłać z góry.

Franciszek Hordyński
 w Krynicy,
 poszukuje swej żony Anny
 z synem Ryszardem.

Hyjek Ludwik
 jednor. ochot. 95 pp. we Lwo-
 wie, obecnie „Hilfsspital Kattus“
 Wien XIX Silbergasse 60, po-
 szukuje swych rodziców Józefa
 i Julii Hyjek z Jasła i prosi o ich
 adres, względnie jakąkolwiek
 wiadomość.

Józef Uznański
 Rekonvaleszentenheim w Wie-
 dniu XIV, Selzergasse Nr. 19,
 poszukuje swej matki Rozalii
 i braci Mieczysława, Gabryela
 i Wincentego, którzy są w słu-
 żbie przy c. k. kolei. Łaskawe
 wiadomości uprasza pod po-
 wyższym adresem.

Marya Mazurkiewicz
 z Biecza (Galicya) obecnie w
 Repory (w Czechach obok Pragi)
 prosi o adres swej bratowej
 Elżbiety Mazurkiewiczowej
 z Biecza.

Dolińska Ludwika
 z Bruchnala obecnie mieszka
 Budików op. Humpolec Czechy,
 prosi o wiadomość o rodzinie
 Marcinów Dolińskich z Rado-
 chonic i Karolów Androsów
 z Brzazy.

Ktoby posiadał jaką wiadomość
 o legionistach ze Lwowa
Adamie Frydla
 I pułk, I batalion, III kompania
 II pluton, raczy zawiadomić ro-
 dziców pod adresem: Maniowy
 p. Harkłowa (w szkole ludowej)
 powiat Nowy Targ.

Tadeusz Szumański
 naucz. z Krukienic p. Mościska,
 poszukuje żony Stanisławy ze
 synkiem. — Listy i pieniądze
 złożyłem dla żony u p. Róży Son-
 nenstrahl — Wiedeń XV. Ding-
 elstädtergasse 24, I p. 10.

Kazim. Szczupaczyński
 były woźny Magistratu we Lwo-
 wie, obecnie Zugführer 95 pp.
 4 Ersatzkomp., poszukuje swej
 żony Julii i brata Józefa. — Ła-
 skawe wiadomości proszę nad-
 syłać do Adm. „Głosu Narodu“
 w Krakowie, ul. św. Tomasza 35.

Jan Wójtowicz
 poszukuje swej żony Anny, ro-
 dziców Andrzeja i Paraski Wój-
 towiczów, którzy ostatnimi czasy
 byli w Hubicach p. Dobromil
 i brata Księdza wikarego Piotra
 Wójtowicza, katechety ze Stare-
 go Sambora. Ktoby cokolwiek
 o nich wiedział, raczy dać znać
 pod adresem: Jan Wójtowicz,
 plutonowy, k. u. k. Reservespital
 in Seebach bei Villach, Kärnten.

Jadwiga Grzabel
 w Bernie mor. Wawragasse 6,
 III p. drzwi Nr. 13, prosi o adres
 Jędrzeja Grzabela, - pospolitaka
 z Tarnowa.

Franciszek Czarnecki
 z Brodów jedn. ochotnik II/80
 Ersatz Komp. Knittelfeld Steier-
 mark, prosi krewnych i znajo-
 mych o adresy.

Józef Krzysztofowicz
 z Brzeżan, zechce łaskawie wska-
 zać miejsce swego pobytu pod
 adresem Rudolf Dziurzyński, Pi-
 sarzowa, Galicya.

Kupuję

złoto, srebro, brylanty płacąc naj-
 wyższą cenę. — Józef Cyankie-
 wicz, Kraków, ulica Długa 1. 10.

Księgarnia katolicka

Dra Władysława Miłkowskiego
 w Krakowie

przenosi się do nowego lokalu
Floryańska, 1
 (róg placu Maryackiego
 (Dom „pod Murzynami“))

i rozpocznie swą działalność
 z dniem 1 lutego 1915 roku.

Flaszki

próżne kupuje firma
I. Fodorowicz w Krakowie.

Wysyłamy

ponownie osobę zaufaną do Wie-
 dnia dla załatwienia spraw pie-
 niężnych, handlowych i prywat-
 nych. — Zgłoszenia do wtorku
 19-go stycznia br. włącznie.

Pierwsze Galicyjskie Biuro kre-
 dytowo-informacyjne

Hieronim Weiss i Ska
 Kraków, Groble 8. I p.

Rządowo uprawniona
Fabryka wód mineral. sztucz. i spec. leczniczych
 pod firmą
R. RZĄCA i CHMURSKI
 w Krakowie, ul. św. Gertrudy L. 4.
 wyrabia pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lekarskiego
 Krak. polecenie przez toż Towarzystwo
 Wody mineralne sztuczne: odpowiadające składem chem. wodom:
 Bilińskiej, Gieszbierskiej, Seiderskiej, Vichy, Homburg, Klasingen,
 tudzież specjalne lecznicze jak: litowa, bromowa, jodowa, żelazista,
 kwasna, oraz inne wody mineralne z przepisu prof. Jaworskiego.
 Sprzedaż hurtowa w apt. i drogueryach. Cenniki na żądanie darmo.

URZĄDZONA WEDŁUG NAJNOWSZYCH WYMAGAŃ

FABRYKA WYROBÓW MASARSKICH JÓZEFA BIALIKA

W KRAKOWIE, FLORYAŃSKA 51, Filia: SZPITALNA 19.

POLECA W ZAKRES MASARSTWA WCHODZĄCE WYROBY
 W JAK NAJLEPSZYM GATUNKU I O WYBORNYM SMAKU.

PRZESYŁKI ODWROTNĄ POCZTĄ ZA POBR.

„GŁOS NARODU“

prenumerować i nabywać
 można w następujących tra-
 fikach i handlach:

Linia A-B, Główna Trafika.
 Dominikańska, Schreiber.
 Długa, Aleksandro wicz.
 Floryańska, Zembrzycki.
 Floryańska, Markowicz.
 Św. Gertrudy 24, Blochowa.
 Sw. Jana Piwarski.
 Jagiellońska, Hupczyc.
 Karmelicka, Korzeniowska.
 „ Bracia Hildowie.
 „ Aker.
 „ Grudniewicz.
 „ Hanusz.
 Kopernika 2, Woźniczko.
 Kiosk koło Teatru, Grudzińska.

Lubicz 2, Lamm & Kirsch.
 Mikołajska, Alfus.
 Sławkowska, Księgarnia Polska.
 Sukiennice, Mańkowska.
 Szczepańska, Hopcas i Salomonowa.
 Szewska, Czapliński.
 „ J. Siłuszyk.
 „ Sarmacya.
 Zwierzyniecka 25, Nikiel.
 „ 15, Dzikowska.
 Wiślna, Nikiel.

Agencye w Podgórzu:

Janicki w Rynku.
 Poturalski w Rynku.

Or z w kioskach wody sodowej przy ulicy Szewskiej, na plantach przy Teatrze
 Miejskim (obok „Drzewa Wolności“), przy ul. Mikołajskiej, na plantach naprzeciw
 Poczty głównej i przy ul. Franciszkańskiej.